

Republika Srbija
Tužilaštvo za ratne zločine

OKRUŽNI SUD U BEOGRADU
VEĆE ZA RATNE ZLOČINE

11. avgust 2009.

Na osnovu čl.46. st.2. tač.3. i čl.265. st.1. i 266. Zakonika o krivičnom postupku i čl.4. st.2. Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine, podižem

OPTUŽNICU

Protiv:

1. AJDARI FAZLIJE, zv. „Faza“, rođenog 05.01.1966. godine u Vranju, sa prijavljenim prebivalištem u Preševu, rešenjem istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 23.04.2009.godine određen pritvor, nalazi se u bekstvu,

2. ALIJI REDŽEPA, zv. „Redža“, rođenog 24.04.1962. godine u mestu Depce, opština Preševo, sa prijavljenim prebivalištem u Preševu, rešenjem istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 23.04.2009.godine određen pritvor, nalazi se u bekstvu,

3. ŠAĆIRI ŠAĆIRA, zv. „Šaća“, rođenog 01.09.1964.godine u mestu Depce, opština Preševo, sa prijavljenim prebivalištem u Preševu, rešenjem istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 23.04.2009.godine određen pritvor, nalazi se u bekstvu,

4. MUSLIJI ŠEFKETA, zv. „Adžija“, rođenog 12.02.1963.godine u mestu Končulj, opština Bujanovac, sa prijavljenim prebivalištem u mestu Končulj, rešenjem istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 23.04.2009.godine određen pritvor, nalazi se u bekstvu,

5. ALIJI SADIKA, rođenog 02.09.1965.godine u mestu Depce, opština Preševo, sa prijavljenim prebivalištem u Preševu, rešenjem istražnog sudije Veća za ratne zločine

Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 23.04.2009.godine određen pritvor, nalazi se u bekstvu,

6. ALIJI IDRIZA, zv. „Ramuš“, rođenog 28.11.1972. godine u Preševu, sa prijavljenim prebivalištem u Preševu, rešenjem istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 23.04.2009.godine određen pritvor, nalazi se u bekstvu,

7. MEMIŠI AGUŠA, zv. „Džabiri“, rođenog 20.07.1979.godine u Preševu, radnika, neoženjenog, pismenog, sa završenom osnovnom školom i dva razreda srednje škole, Albanca, državljanina Republike Srbije, sa prijavljenim prebivalištem u Preševu, nalazi se u pritvoru od 26.12.2008.godine po rešenju istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 29.12.2008. godine,

8. HAJDARI FATONA, zv. „Kulji“, rođenog 18.12.1982.godine u Vranju, sa prijavljenim prebivalištem u Preševu, fizičkog radnika, oženjenog, oca dvoje dece, pismenog, sa završenih pet razreda osnovne škole, Albanca, državljanina Republike Srbije, nalazi se u pritvoru od 26.12.2008.godine po rešenju istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 29.12.2008. godine,

9. NUHIJU ŠEMSIJA, zv. „Šema“, rođenog 14.04.1975.godine u Preševu, sa prijavljenim prebivalištem u Preševu, rešenjem istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 23.04.2009. godine određen pritvor, nalazi se u bekstvu,

10. HASANI AHMETA, zv. „Afrikanac“ i „Indijanac“, rođenog 10.03.1975.godine u Preševu, sa prijavljenim prebivalištem u Preševu, pismenog, sa završena četiri razreda osnovne škole, elektroinstalatera, oženjenog, oca troje dece, Albanca, državljanina Republike Srbije, nalazi se u pritvoru od 26.12.2008. godine, po rešenju istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 29.12.2008. godine,

11. HASANI NAZIFA, zv. „Kačak“, rođenog 09.04.1969.godine u mestu Inatovce, opština Gnjilane, sa prijavljenim prebivalištem u Preševu, sezonskog radnika, pismenog, sa završenih pet razreda osnovne škole, oženjenog, oca četvoro dece, Albanca, državljanina Republike Srbije, nalazi se u pritvoru od 26.12.2008. godine, po rešenju istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 29.12.2008. godine,

12. HALIMI RAMADANA, zv. „Rama“, rođenog 25.10.1968.godine, u mestu Stanevce, opština Preševo, sa prijavljenim prebivalištem u Preševu, rešenjem istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 23.04.2009. godine određen pritvor, nalazi se u bekstvu,

13. HAJDARI SAMETA, rođenog 01.03.1980. godine u Preševu, sa prijavljenim

prebivalištem u Preševu, fizičkog radnika, oženjenog, oca dvoje dece, pismenog, bez škole, Albanca, državljanina Republike Srbije, nalazi se u pritvoru od 26.12.2008. godine, po rešenju istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 29.12.2008. godine,

14. HAJDARI FERATA, rođenog 13.05.1977.godine u Preševu, sa prijavljenim prebivalištem u Preševu, oženjenog, oca troje dece, pismenog, sa završena četiri razreda osnovne škole, Albanca, državljanina Republike Srbije, nalazi se u pritvoru od 26.12.2008. godine, po rešenju istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 29.12.2008. godine,

15. SAHITI KAMBERA, rođenog 14.09.1976.godine u Preševu, sa prijavljenim prebivalištem u Preševu, metalostrugara, oženjenog, oca dvoje dece, Albanca, državljanina Republike Srbije, nalazi se u pritvoru od 26.12.2008. godine, po rešenju istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 29.12.2008. godine,

16. SADIKU SELIMONA, zv.„Msus“ i „Sulja“, rođenog 25.03.1969.godine u mestu Rajince, opština Preševo, sa prijavljenim prebivalištem u mestu Rajince, bez zanimanja, završio Gimnaziju, oženjenog, oca troje dece, Albanca, državljanina Republike Srbije, nalazi se u pritvoru od 26.12.2008. godine, po rešenju istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 29.12.2008. godine,

17. FAZLIJU BURIMA, zv.„Fura“, rođenog 01.01.1980. godine u Preševu, sa prijavljenim prebivalištem u mestu Miratovac, opština Preševo, radnika, pismenog, sa završenih šest razreda osnovne škole, neoženjenog, Albanca, državljanina Republike Srbije, nalazi se u pritvoru od 26.12.2008. godine, po rešenju istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 29.12.2008. godine,

ŠTO SU:

Kao pripadnici oružane vojne formacije Oslobođilačka Vojska Kosova (OVK)

- za vreme istovremenog oružanog sukoba i međunarodnog i nemeđunarodnog (unutrašnjeg) karaktera između oružanih snaga SRJ, s jedne strane, i sa druge, NATO koalicije i OVK, koji je na teritoriji AP KiM počeo od 24.03.1999. godine, a kao unutrašnji sukob se nastavio i posle 20.06.1999. godine nakon što je na osnovu Vojno-tehničkog sporazuma od 09.06.1999. godine i Rezolucije UN broj 1244 od 10.06.1999. godine suspendovana kampanja bombardovanja SRJ od strane NATO snaga i nakon što su se oružane snage SRJ povukle sa teritorije AP KiM, a oružane snage OVK protivno obavezi iz čl.15. u vezi čl.9. pod b) navedene Rezolucije da odmah prekinu

sve ofanzivne akcije i povinuju se zahtevima za demilitarizaciju, nastavile sa napadom na civilno stanovništvo i pojedine civile sve do kraja decembra 1999.godine kada je OVK rasformirana,

- a nakon što se jedna njihova jedinica početkom juna 1999. godine rasporedila na teritoriji operativne zone tzv.“Karadak“ (teritorija opština Gnjilane, Vitina, Kosovska Kamenica i Novo Brdo) i to komanda jedinice u zgradu Doma JNA u Gnjilanu, a ostali pripadnici, oko 100 vojnika, u zgradu Internata srednjoškolskog centra u Gnjilanu,

- kršeći pravila međunarodnog prava za vreme oružanih sukoba iz čl.2. st.1. čl.3. st.1. tač.a) i c) i čl.33. st.2. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vreme rata od 12.08.1949. godine i čl.2. st.2. u vezi čl.5. i 6. a u vezi čl.4. st.1. i st.2. tač.a), tač.e) i tač.g) II Dopunskog protokola o zaštiti žrtava nemeđunarodnog oružanog sukoba, a radi ostvarivanja zajedničkog cilja – uspostavljanja potpune civilne i vojne kontrole nad teritorijom Kosova i Metohije i istovremeno proterivanja srpskog i nealbanskog življa sa ove teritorije,

- u periodu od početka juna do kraja decembra 1999. godine svesno i voljno naređivali i vršili prema civilnom stanovništvu srpske i nealbanske nacionalnosti i pojedinim pripadnicima albanske nacionalnosti protivzakonita zatvaranja, nečovečna postupanja, mučenja, silovanja, ubistva, telesna povređivanja, nanošenja velikih patnji i pljačkanje imovine stanovništva, pa su tako i to:

I

okrivljeni:

Ajdari Fazlija, Aliji Redžep, Šaćiri Šaćir

Kao starešine iz sastava Operativnog centra OVK za Gnjilane, koji je bio smešten u zgradi Doma JNA u Gnjilanu, i koji su faktički komandovali navedenom jedinicom OVK, koja je oružano delovala na području operativne zone tzv. „Karadak“, po prethodnom dogovoru, početkom juna 1999. godine doneli odluku, a zatim sve do kraja decembra 1999. godine izdavali i neposredna naređenja da se pripadnici ove oružane jedinice u manjim ili većim grupama rasporede na ovom području, i da na osnovu njihovih naređenja postupaju i vrše radnje navedene u uvodnom delu ove optužnice gde god pronađu civile srpske i nealbanske nacionalnosti, kao i njima nelojalne Albance, pa su tako, u nekoliko navrata, tokom juna 1999. godine, sprovodeći zajednički dogovor,

a) okr. Aliji Redžep – naredio svim pripadnicima navedene jedinice OVK, smeštene u Internatu srednjoškolskog doma u Gnjilanu da se okupe u dvorištu, da stanu u

polukrug, govoreći im: „Dođite da vidite kako se ubijaju Srbi“, nakon čega su okr. Aliji Sadik, Aliji Idriz, Nuhiju Šemsi i Halimi Ramadan, po njegovim uputstvima i u formi naredbe na svirep način ubili dva civila srpske nacionalnosti, kako je to opisano pod tačkom II ove optužnice, a zatim ubrzo nakon tog ubistva

b) okr. Ajdari Fazlija, Aliji Redžep i Šaćiri Šaćir naredili ponovno okupljanje svih pripadnika ove jedinice stacioniranih u navedenom Domu i tom prilikom im naredili da oni ubuduće treba da postupaju po „proceduri“ tako što će po Gnjilanu i okolnim opštinama pronalaziti i hapsiti srpske civile, fizički ih maltretirati i pljačkati, te zatvarati u prostorije u podrumu Internata i da prema licima koja su privedena u podrum nečovečno postupaju, da ih muče do smrti, da komadaju nakon toga tela žrtava i stavljaju ih u različite džakove, te da ih u cilju prikrivanja tragova zločina bacaju u vode Livočkog jezera kod Gnjilana, u velike kontejnere za smeće u blizini Internata ili na druga mesta, te da preostale Srbe koliko mogu proteraju i opljačkaju, govoreći im između ostalog, i to okr. Aliji Redžep: „Jeste li videli šta treba da radite Srbima“ i „treba ubiti sve Srbe koliko možemo“, okr. Ajdari Fazlija: „Vaše naređenje je da ubijete koliko najviše možete Srba, koliko možete da proterate i opljačkate, ne dopustite da prođu lako, dovedite ih ovde u podrum“ i okr. Šaćiri Šaćir: „Vidite ljudi, oni su nama dosta ubili, maltretirali, došlo je vreme da se osvetimo i da im vratimo“,

- a što je, nakon što su u navedenom periodu svi pripadnici ove jedinice OVK postupali po tim naređenjima, imalo za posledicu da je najmanje 267 lica srpske, druge nelabanske i albanske nacionalnosti, bilo protivpravno zatvarano i fizički zlostavljano, a od toga:

- najmanje 80 lica surovo mučeno do smrti i ubijeno

- najmanje 34 lica se i danas vode kao nestala jer se njihova sudbina ne zna

- najmanje 153 lica protivpravno lišeno slobode, mučeno, a zatim pušteno

II

okrivljeni:

Aliji Redžep, Aliji Sadik, Aliji Idriz, Nuhiju Šemsi i Halimi Ramadan

- neutvrđenog dana tokom juna meseca 1999.godine, nakon što su se po njegovom naređenju u dvorištu Internata u Gnjilanu okupili svi pripadnici jedinice „OVK“, koja je smeštena u ovom internatu, okr. Aliji Redžep naredio okr. Aliji Sadiku, okr. Aliji Idrizu, okr. Halimi Ramadanu i okr. Nuhiju Šemsiju da svim okupljenim demonstriraju kako treba da se ubijaju srpski civili i to tako što će ubiti dva NN

civila, pa je, postupajući po njegovim naredbama, okr. Aliji Sadik dovezao žuto vozilo „Askona“ vranjanskih tablica u kome su se nalazila dva muškarca i jedna žena, svi srpske nacionalnosti, okr. Aliji Sadik, Aliji Idriz i Halimi Ramadan izveli ove civile iz tog vozila, a okr. Aliji Idriz i Halimi Ramadan uzeli stariju ženu i oborili je na beton i zavezali joj jednu nogu za žuto vozilo „Askona“ kojom je upravljao okr. Aliji Sadik, a drugu nogu za vozilo „Zastava 128“ otvoreno-žute boje, vranjanskih tablica kojom je upravljao okr. Nuhiju Šemsi, nakon čega je okr. Aliji Redžep naredio okr. Aliji Sadiku i okr. Nuhiju Šemsiju da lagano krenu sa vozilima u suprotnom smeru, govoreći: „Kreni polako, nemoj brzo da joj uzmeš dušu“, te su vozila krenula i rastrgla ovu stariju ženu koja je vrištala, pa kako je ova žrtva još uvek bila živa, okr. Aliji Idriz i Halimi Ramadan su joj odvezali noge, a zatim zavezali ruke na isti način pošto su se vozila vratila unazad, pa je okr. Aliji Redžep ponovo komandovao: „Hajmo sada ruke, ne dajte puno gas, ne žurite“, te su okr. Aliji Sadik i Nuhiju Šemsi vožnjom u suprotnom smeru ponovo rastrgli ovu ženu i na taj način je lišili života, a zatim na isti način lišili života i starijeg NN muškarca srpske nacionalnosti, posle čega su, po naređenju Aliji Redžepa okr. Aliji Idriz uzeo sekiru iz gepeka „Askone“ i pred svima isekao ova dva tela, a okr. Halimi Ramadan, Aliji Idriz, Aliji Sadik i Nuhiju Šemsi stavili delove tih tela u džakove i vozilom „Askona“ odvezli i bacili u Livočko jezero, dok je treća žrtva, mlađi civil srpske nacionalnosti, sproveden u podrum internata, gde je kasnije ubijen nakon mučenja od strane NN pripadnika OVK;

III

okrivljeni:

Ajdari Fazlija, Aliji Redžep, Šaćiri Šaćir, Musliu Šefket, Aliji Sadik, Aliji Idriz, Memiši Aguš, Hajdari Faton, Nuhiju Šemsi, Hasani Ahmet, Hasani Nazif, Halimi Ramadan, Hajdari Samet, Hajdari Ferat, Sahiti Kamber, Sadiku Selimon, Fazliju Burim, i svedok saradnik „Božur 50“

- zajedno sa ostalim NN pripadnicima ove jedinice OVK, u periodu od prve polovine juna 1999. godine, do kraja decembra 1999. godine, postupajući po napred navedenim naređenjima opisanim u tački I, u sastavu više različitih grupa, na teritoriji grada Gnjilana, Kamnika, Vlačice, Kamenice i drugih okolnih mesta, učestvovali u paljenju kuća i protivpravnom zatvaranju i fizičkom maltretiranju većeg broja civila srpske, nealbanske i albanske nacionalnosti, od čega su najmanje 56 civila ubili na ulici, po kućama, a najveći broj zatvorili u podrumске prostorije Internata i ubili mučeci ih i sakateći do smrti, tako što su im lomili prste četvrtastom cevi, motorcanglama vadili nokte i zube, ubadali jezik nožem, udarali po glavi metalnom četvrtastom šipkom, zakucavali upaljač kroz otvor na lobanji, ubadali nožem po telu, pucali iz pištolja u telo, zadavali udarce rukama i nogama po celom telu, davili ih kesom i „žicom davilicom“, odsecali im polne organe mačetom, nožem razrezivali grkljane, a do sada

je utvrđen identitet dve žrtve i to: Mladenović Zorice i Mladenović Stojančeta,

- na istim mestima i u isto vreme, veći broj zarobljenih žena civila, među kojima i zaštićene svedokinje „C1“ i „C2“, ponižavajućim i degradirajućim postupcima silovali, prema njima nečovečno postupali i nanosili im povrede telesnog integriteta, na taj način što su u više navrata pojedinačno i grupno upotrebom sile prema njima vršili obljubu, stavljajući im svoje polne organe u vaginu, rektum ili u usta, terajući ih da pri tome progutaju njihovu spermu, tukli ih pendrecima po rukama, nogama i celom telu, gurali im pendreke u vaginu, urinirali po njima, pljuvali ih, usled čega su zarobljene žene zadobijale povrede vagine, rektuma, ruku, nogu i celog tela i trpele velike patnje,

pa su tako:

1. okr. Halimi Ramadan, Aliji Idriz zv. „Ramuš“, Nuhiju Šemsi zv. „Šema“, Memiši Aguš, Hasani Ahmet, Hajdari Faton, svedok saradnik „Božur 50“ zajedno sa NN pripadnicima OVK 13. juna 1999. godine, u podrumu Internata u Gnjilanu, lišili života Mladenović Zoricu, Mladenović Stojančeta i dve NN ženske osobe srpske nacionalnosti, na taj način što su Mladenović Zoricu, Mladenović Stojančeta i još jednu NN žensku osobu, okrivljeni Memiši Aguš i Hajdari Faton, zajedno sa više NN pripadnika OVK, protivzakonito lišili slobode u blizini autobuske stanice u Gnjilanu, nakon čega je oštećene svedok saradnik „Božur 50“ vozilom marke „Lada“ bele boje prebacio do Internata u Gnjilanu, gde su ih preuzeli okrivljeni Nuhiju Šemsi, Aliji Idriz, te ih zajedno sa okrivljenim Hasani Ahmetom, Memiši Agušom, Hajdari Fatonom, Halimi Ramadanom i drugim NN pripadnicima OVK, odveli u podrumske prostorije, gde su ovo troje oštećenih zajedno sa još jednom NN ženskom osobom koju su u podrumske prostorije doveli NN pripadnici OVK, u „proceduri“ mučili do smrti, nakon čega su, da bi sakrili tragove zločina, raskomadali tela, i to okr. Memiši Aguš ručnom testerom, a Hajdari Faton sekirom i potom ih stavili u džakove koje su Memiši Aguš, Hajdari Faton i svedok saradnik „Božur 50“ odneli i ubacili u kontejnere pored Internata;

2. okr. Memiši Aguš i svedok saradnik „Božur 50“ neutvrđenog dana u drugoj polovini juna 1999. godine, kod Zelene pijace u Gnjilanu, lišili života NN muškarca - civila srpske nacionalnosti, na taj način što su ga sustigli i obojica uhvatili, nakon čega je okrivljeni Memiši Aguš preko glave oštećenog prebacio napravu od žice za davljenje „davilicu“ i zatezanjem ga usmrtio;

3. okr. Memiši Aguš i svedok saradnik „Božur 50“ nekoliko dana nakon događaja opisanog pod tačkom 2. u Gnjilanu, u ulici koja vodi od Doma Vojske prema pošti, lišili života NN starijeg muškarca, civila srpske nacionalnosti, na taj način što su prišli oštećenom, okr. Memiši Aguš ga udario u predelu stomaka, od čega se oštećeni savio unapred, a svedok saradnik „Božur 50“ mu prebacio davilicu preko glave i

zatezanjem ga usmrtio;

4. okr. Aliji Idriz zv. „Ramuš“, Memiši Aguš, Hajdari Faton, Nuhiju Šemsi zv. „Šema“, Halimi Ramadan, svedok saradnik „Božur 50“ zajedno sa NN pripadnicima OVK neutvrđenog dana, u periodu od sredine juna do kraja septembra 1999. godine, u podrumskim prostorijama Internata u Gnjilanu, lišili života NN civile, dva Srbina i jednog Albanca, na taj način što su ih okr. Memiši Aguš, Aliji Idriz, svedok saradnik „Božur 50“ i još jedan NN pripadnik OVK protivzakonito lišili slobode i sproveli do Internata, gde su u podrumskim prostorijama mlađeg Srbina i Albanca vezali za cevi na plafonu, dok su starijeg Srbina doveli za sto, gde mu je prvo okr. Faton Hajdari udarcima metalnom četvrtastom cevi polomio prste na rukama, zatim nastavio da ga tom cevi udara po telu, nakon čega su ga istim takvim cevima po telu udarali i Memiši Aguš i svedok saradnik „Božur 50“ i ostali, te je u prostoriju ušao okr. Halimi Ramadan, obrativši se prisutnima da je sramota kako ne znaju da biju, uzeo četvrtastu cev i njome udarcem u predelu temena glave oštećenom razbio lobanju, a potom mu kroz načinjeni otvor u lobanju ukucao upaljač, nakon čega su svi prisutni pripadnici OVK i preostala dva oštećena ubili, mučeći ih i sakateći do smrti, i na kraju su sva tri tela raskomadali i stavili u džakove koje su okrivljeni Nuhiju Šemsi i Hajdari Faton vozilom „Zastava 128“ odvezli i bacili u Livočko jezero;

5. okr. Memiši Aguš, Aliji Idriz, Nuhiju Šemsi, Hasani Ahmet, Hajdari Faton, svedok saradnik „Božur 50“ zajedno sa NN pripadnicima OVK neutvrđenog dana, u periodu od sredine juna do kraja septembra 1999. godine, u podrumskim prostorijama Internata u Gnjilanu, lišili života tri NN civila, muškarce, srpske nacionalnosti, na taj način što su ih najpre Memiši Aguš, Aliji Idriz, Nuhiju Šemsi i svedok saradnik „Božur 50“ u Gnjilanu protivzakonito lišili slobode, a potom sproveli do podrumskih prostorija Internata, gde su im vezali ruke za cevi na plafonu, u kom trenutku su im se pridružili i okr. Hasani Ahmet i Hajdari Faton i svi zajedno trenirali kung fu udarce na oštećenima, nakon čega su svi prisutni započeli „proceduru“ mučenja, tako što su metalnim cevima udarali oštećene po prstima i telu, te je u prostorije ušao pripadnik OVK zv. „Drakula“ i rekao: „Hajde da ispijemo srpsku krv“, zatim ubadao žrtve nožem, gurao im prst u rane da bi krv jače tekla, potom napunio čašu krvlju i popio je, nakon čega su opet svi tukli žrtve, a potom okr. Memiši Aguš na žrtvama isprobao svoj novi pištolj „Valter“, tako što ih je poređao jednog iza drugog i potom ispalio devet metaka – ceo okvir u stomake žrtava, proveravajući u međuvremenu kolika je probojna moć pištolja i tako ih usmrtio, i na kraju svi prisutni raskomadali tela žrtava i u džakovima u dva automobila prevezli i bacili u Livočko jezero;

6. okr. Hasani Ahmet zajedno sa još jednim NN pripadnikom OVK neutvrđenog dana, u periodu od sredine juna do kraja septembra 1999. godine, lišio života ženu i muškarca, NN srpske civile starije životne dobi, na taj način što ih je sa sprata solitera u Gnjilanu bacio kroz prozor;

7. okr. Hajdari Faton, Memiši Aguš, Hasani Ahmet, Aliji Idriz, Halimi Ramadan, Nuhiju Šemsi, svedok saradnik „Božur 50“ zajedno sa NN pripadnicima OVK istog dana kad i delo opisano pod tačkom 6., u stanu u soliteru u Gnjilanu, lišili života četiri žene i dva muškarca – NN civile srpske nacionalnosti, i opljačkali imovinu iz tog stana, na taj način što su, saznajući da u tom stanu ima Srba, razvalili vrata, ušli unutra, tražili od prisutnih oružje, pa kada je jedan od muškaraca otvorio fioku šporeta da bi im predao automatsku pušku, trojica pripadnika OVK iz automatskih pušaka ispalili rafale prema oštećenima, i tom prilikom jednu ženu i muškarca ubili na licu mesta, dok su drugi muškarac i još jedna žena bili ranjeni, nakon čega je okr. Faton Hajdari nožem ubo ranjenu ženu više puta u predelu grudi, a zatim joj prerezao grkljan, dok su ranjenog muškarca odveli u drugu prostoriju svedok saradnik „Božur 50“ i NN pripadnik OVK zv. „Udba“, dok su ostali članovi grupe silovali druge dve žene, a potom ranjenog muškarca i ove dve žene noževima zaklali, nakon čega su oduzeli vrednije stvari iz stana i napustili lice mesta, a okr. Ahmet Hasani kasnije tela uklonio;

8. okr. Aliji Redžep, Ajdari Fazli, Šaćir Šaćiri, Aliji Idriz, Nuhiju Šemsi, Aliji Sadik, Memiši Aguš, Hajdari Faton, Hasani Ahmet, Halimi Ramadan, svedok saradnik „Božur 50“ zajedno sa NN pripadnicima OVK neutvrđenog dana, u periodu od sredine juna do kraja septembra 1999. godine, u Gnjilanu, u naselju Kamnik, lišili života jednu stariju žensku osobu i jednog mladića NN civile srpske nacionalnosti i opljačkali imovinu iz kuće, na taj način što su okr. Ajdari Fazlija i Redžep Aliji naredili Aliji Idrizu da pripadnici OVK odu u naselje Kamnik i da odande isteraju i opljačkaju Srbe, nakon čega su Aliji Idriz, Nuhiju Šemsi, Aliji Sadik, Memiši Aguš, Hajdari Faton, Hasani Ahmet, Halimi Ramadan, svedok saradnik „Božur 50“, zajedno sa još nekoliko NN pripadnika OVK, vozilima „Lada“, „Zastava 128“ i „Opel Askona“ otišli na datu lokaciju, preskočili zid i u bašti zatekli stariju ženu koju je svedok saradnik „Božur 50“ uhvatio rukama oko vrata i glave, nakon čega je okr. Faton Hajdari prišao i rekao: „Hajde da vidimo kako belo dupe ima ova stara žena“, pa su je svi silovali, nakon čega je iz kuće izašao mladić, moleći ih da ga puste, da će im njegovi roditelji platiti da ga ne diraju, ali su ga Idriz Aliji, Ramadan Haljimi i Sadik Aliji, uhvatili, vezali, pa je okr. Faton Hajdari, čekićem koji je pronašao u dvorištu, udario staricu po glavi i na taj način je usmrtio, zatim svi zajedno oduzeli vrednije stvari iz kuće, a mladića lišenog slobode sproveli kod komandanata Aliji Redžepa, Ajdari Fazlije i Šaćira Šaćirija, koji su ga ispitivali, od njegove porodice tražili otkup i na kraju, posle nekoliko dana, NN pripadnici OVK ga ubili po njihovom naređenju;

9. okr. Aliji Idriz i Halimi Ramadan neutvrđenog dana, u periodu od sredine juna do kraja septembra 1999. godine, u blizini Fabrike akumulatora u Gnjilanu, lišili života NN muškarca civila srpske nacionalnosti, na taj način što su u oštećenog pucanjem iz vatrenog oružja ispalili više metaka, potom stavili u vozilo „Lada“ i odvezli ga u

nepoznatom pravcu;

10. okr. Halimi Ramadan, Aliji Sadik i Aliji Idriz, zajedno sa NN pripadnicima OVK neutvrđenog dana, u periodu od sredine juna do kraja septembra 1999.godine, protivzakonito lišili slobode NN muškarca, civila srpske nacionalnosti, na taj način što su ga u centru Gnjilana, Ramadan Halimi, Sadik Aliji i Idriz Aliji, uhapsili, odveli u Dom Vojske Jugoslavije, gde su ga predali drugim pripadnicima OVK, koji su ga tamo nekoliko dana držali, potom prebacili u Internat, gde su ga mučili i ubili;

11. okr. Memiši Aguš, Hajdari Faton, Halimi Ramadan, Aliji Idriz, svedok saradnik „Božur 50“, zajedno sa NN pripadnicima OVK neutvrđenog dana, u periodu od sredine juna do kraja septembra 1999. godine, u Gnjilanu, lišili života jednog NN civila Albanca, na taj način što je Fazli Ajdari izdao naredbu okr. Agušu Memišiju i Faton Hajdariju da se organizuju, odu i likvidiraju Albanca „srpskog špijuna“, koji živi u Gnjilanu, nakon čega su Aguš Memiši, Faton Hajdari, Ramadan Halimi, Idriz Aliji, svedok saradnik „Božur 50“ i još nekoliko NN pripadnika OVK otišli na datu im adresu u blizini zgrade EDB, uhvatili oštećenog i ispred zgrade u kojoj je stanovao, ubili ga pucanjem iz vatrenog oružja u glavu i to Aguš Memiši pucanjem iz pištolja italijanske „Berete“ kal. 7,65, a okr.Faton Hajdari i ostali iz „Kalašnjikova“; a telo sa raznetom glavom ostavili na ulici kao primer drugim Albancima;

12. okr. Memiši Aguš, svedok saradnik „Božur 50“ zajedno sa NN pripadnicima OVK neutvrđenog dana, u periodu od sredine juna do kraja septembra 1999. godine, lišili života tri NN civila srpske nacionalnosti, na taj način što su Aguš Memiši i svedok saradnik, zajedno sa još nekoliko NN pripadnika OVK, u blizini džamije, protivzakonito lišili slobode oštećene i potom ih sproveli u podrumске prostorije Internata, gde su ih „po proceduri“ mučili do smrti;

13. okr. Musliju Šefket, Fazliju Burim, Sadiku Selimon zv. „Masus“, svedok saradnik „Božur 50“ zajedno sa više NN pripadnika OVK neutvrđenog dana u periodu od sredine juna do kraja septembra 1999.godine, u podrumskim prostorijama Internata u Gnjilanu, lišili života dva NN civila srpske nacionalnosti, na taj način što su Musliju Šefket, Fazliju Burim, Sadiku Selimon i drugi NN pripadnici OVK, lišili slobode oštećene, sproveli ih do Internata gde su ih skinuli nage i „po proceduri“ mučili, te je u jednom trenutku u prostorije ušao svedok saradnik „Božur 50“, rekao jednoj od žrtava da uzme u ruku polni organ druge žrtve i povuče, što je ovaj i učinio, nakon čega je svedok saradnik zamahom mačete odsekao polni organ oštećenom koji je od bola pao, a okrivljeni Selimon Sadiku ga je polio vodom i rekao : „Šta tu ležiš, pička ti materina, u toj vodi, ustaj, nisi došao na svadbu“, nakon čega su svi prisutni okrivljeni nastavili da tuku oštećene do smrti;

14. okr. Musliju Šefket, Hajdari Faton, Hajdari Ferat, Fazliju Burim, svedok saradnik „Božur 50“, zajedno sa nekoliko NN pripadnika OVK neutvrđenog dana, u periodu

između sredine juna i kraja septembra 1999. godine, u Gnjanu, u podrumskim prostorijama Internata, lišili života trojicu NN civila srpske nacionalnosti, na taj način što ih je Šefket Musliju zajedno sa drugim NN pripadnicima OVK protivzakonito lišio slobode i sproveo u podrumске prostorije Internata gde su započeli „proceduru“ mučenja, na taj način što je okr. Šefket Musliju četvrtastom metalnom šipkom udario po kolenima oštećene, u kom momentu su u prostoriju ušli okrivljeni Hajdari Faton, Hajdari Ferat i svedok saradnik „Božur 50“, te je Faton Hajdari uzeo metalnu četvrtastu cev i njome tri puta udario po glavi jednog od oštećenih, uz reči: „Vidi šta me je Rama naučio“, nakon čega je kroz načinjeni otvor u lobanju oštećenog ukucao upaljač, a potom su prisutni okrivljeni nastavili sa mučenjem oštećenih do smrti;

15. okr. Hajdari Fazlija, Hajdari Ferat, Hajdari Samet, Hajdari Faton, Sahiti Kamber, Memiši Aguš, svedok saradnik „Božur 50“, zajedno sa NN pripadnicima OVK u više navrata, u periodu od sredine juna do kraja avgusta 1999. godine, u Gnjanu, u naselju Bela zemlja – Ciganska mahala, lišili života 13 NN civila romske nacionalnosti, na taj način što su Memiši Aguš, Hajdari Faton, Hajdari Samet i svedok saradnik „Božur 50“ u više navrata bacili bombe u romske kuće u kojima je bilo ljudi, nakon čega su Hajdari Fazlija, Hajdari Faton, Hajdari Ferat, Hajdari Samet, Aguš Memiši, Sahiti Kamber i drugi NN pripadnici OVK pucali u kuće dok su ljudi bili unutra, nakon toga ulazili u kuće, pretresali, pljačkali imovinu iz tih kuća, ubili onoga ko je na pronađenim fotografijama bio u uniformi, žene silovali, palili kuće i tela ubijenih masakrirali i spaljivali i u dvorištima i u kućama;

16. okr. Hajdari Faton, Memiši Aguš, svedok saradnik „Božur 50“, zajedno sa NN pripadnicima OVK neutvrđenog dana, u periodu od sredine juna do kraja septembra 1999. godine u podrumskim prostorijama Internata u Gnjanu, lišili života tri NN civila, na taj način što su okr. Hajdari Faton i Memiši Aguš, zajedno sa NN pripadnicima OVK, u „proceduri“ mučenja ubili tri civila i zajedno sa svedokom saradnikom „Božur 50“ i još jednim NN pripadnikom OVK isekli i u džakovima, vozilom „Lada“ bele boje odvezli i bacili u Livočko jezero;

17. okr. Memiši Aguš, Nuhiju Šemsiji, Hasani Ahmet, svedok saradnik „Božur 50“ zajedno sa NN pripadnicima OVK neutvrđenog dana, u periodu od sredine juna do kraja septembra 1999. godine, lišili života najmanje jednog NN civila srpske nacionalnosti u selu Vlačica, na taj način što su u dva vozila došli do sela i dok je svedok saradnik „Božur 50“ ostao kod vozila, ostali ušli u kuću u kojoj su živeli Srbi i iz automatskog oružja pucali u više lica i tako ubili najmanje jednog civila;

18. okr. Hajdari Faton neutvrđenog dana, u periodu od sredine juna do kraja septembra 1999. godine, u Kosovskoj Kamenici, lišio života dva NN civila srpske nacionalnosti, na taj način što je iz vozila „Lada“ bele boje, kojim je upravljao svedok saradnik „Božur 50“, Faton Hajdari iz „Kalašnjikova“ ispalio više hitaca u tela

dvojice Srba i na taj način ih usmratio;

19. okr. Hasani Ahmet zajedno sa još jednim NN pripadnikom OVK neutvrđenog dana, u periodu od sredine juna, do kraja decembra 1999. godine, lišio života jednog NN civila srpske nacionalnosti, na taj način što je oštećenog uhvatio u blizini parka kod autobuske stanice u Gnjilanu, oduzeo mu ličnu kartu i zajedno sa još jednim NN pripadnikom OVK ga tukao do smrti i ubacio u obližnji šaht;

20. okr. Idriz Aliji, Halimi Ramadan, Hajdari Faton, Sadiku Selimon, Fazliju Burim, Hasani Ahmet, Hasani NaziF, Sahiti Kamber, Hajdari Samet, svedok saradnik „Božur 50“, zajedno sa NN pripadnicima OVK neutvrđenog dana, u periodu od sredine juna do kraja septembra 1999. godine, na 1. spratu Internata u Gnjilanu, u jednoj od prostorija, nečovečno postupali i naneli velike patnje NN civilima srpske nacionalnosti, ocu i ćerki, na taj način što su držeći im nož pod grlom, primorali oca da stavi svoj polni organ ćerki u usta, a potom na isti način ga primoravali da izvrši obljubu nad ćerkom;

21. okr. Memiši Aguš, Hajdari Faton, Hasani Ahmet, Hasani Nazif, Fazliju Burim, Hajdari Samet, Hajdari Ferat, Sadiku Selimon, Kamber Sahiti, zajedno sa NN pripadnicima OVK u periodu od 17. do 23.06.1999. godine, u Internatu u Gnjilanu, protivzakonito zatvorili, mučili, nečovečno postupali na naročito ponižavajući i degradirajući način, i silovali oštećene zaštićene svedokinje „C1“ i „C2“, na taj način što su dana 17.06.1999. godine, iz reda za hleb, ispred prodavnice nedaleko od autobuske stanice, u prepodnevnom časovima, nekoliko NN pripadnika OVK protivzakonito lišili slobode zaštićene svedokinje „C1“ i „C2“ i vozilom marke „Opel Askona“ sproveli do Internata, gde su ih na ulaznim vratima preuzeli drugi pripadnici OVK, među kojima je bio i Hajdari Faton, koji su ih sproveli na 1. sprat, gde su u sledećih nekoliko dana bile protivpravno zatvorene, bez hrane i vode, svakodnevno silovane i tučene od strane velikog broja lica, nakon čega su „C1“ i „C2“ prebačene u drugi objekat pod kontrolom OVK u selu Ugljare opština Gnjilane, gde su tučene i nakon toga puštene na slobodu, pod uslovom da odmah napuste teritoriju AP Kosova i Metohije:

22. okr. Hajdari Faton, Hajdari Samet, Sadiku Selimon zajedno sa NN pripadnicima OVK dana 27.06.1999. godine, u periodu od oko 8 časova do popodnevni časova, mučili i opljačkali oštećenog SP, na taj način što su ga oko 8 časova ujutru četvorica uniformisanih i naoružanih NN pripadnika OVK protivzakonito lišili slobode, i iz njegove kuće u Gnjilanu odveli u Internat, gde su ga u jednoj od prostorija više sati tukli palicama po telu u grupama od po 4 – 5 pripadnika OVK, među kojima je bio i Hajdari Faton, nakon čega su oštećenog u poslepodnevnom časovima pustili iz Internata, uz pretnju da ne sme da izlazi iz kuće, jer će u suprotnom biti ubijen, a narednog dana, oko 11 časova je grupa od pet pripadnika OVK, među kojima su bili Hajdari Samet i Sadiku Selimon, došli kod oštećenog i oduzeli mu vozilo marke

„Folksvagen Santana LH“ podgoričkih registarskih oznaka, kao i dokumenta za to vozilo;

23. okr. Hasani Nazif, Aliji Idriz, zajedno sa NN pripadnicima OVK dana 19.06.1999.godine, protivzakonito lišili slobode i mučili oštećenog MS, njegovu suprugu, oštećenu MS i oštećenog BZ, na taj način što su ih oko 11,30 časova na autobuskoj stanici u Gnjilanu okr.Hasani Nazif i još jedan NN pripadnik OVK uhapsili i odveli u prostoriju na autobuskoj stanici u kojoj su ih tukli i ispitivali oko sat vremena, nakon čega su oštećene MS i BZ odveli u Osnovnu školu „Selami Halići“ u naselju „Gavran“, gde su ih predali drugim pripadnicima OVK, dok su oštećenu MS više NN pripadnika OVK zadržali i maltretirali do 17,00 časova, kada su je pustili na slobodu, za koje vreme su oštećene MS i BZ u Osnovnoj školi tukli bejzbol palicama i gumenim pendrecima desetak pripadnika OVK, među kojima je bio i Aliji Idriz, a zatim istog dana oko 15 časova oštećene odveli do zgrade bivše Vatrogasne stanice, gde su ih predali pripadnicima KFOR-a;

24. okr.Hajdari Samet zajedno sa NN pripadnicima OVK neutvrđenog dana, u drugoj polovini juna 1999. godine u Gnjilanu, protivzakonito lišili slobode zaštićenog svedoka A5 i njegovog brata i oca, a mučili zaštićenog svedoka A5 i njegovog brata, na taj način što su ih, na autobuskoj stanici, 20-ak NN pripadnika OVK uhapsili, potom zaštićenog svedoka A5 i njegovog brata odveli u kuću u naselju Čener česma i predali drugim pripadnicima OVK koji su ih bejzbol palicama tukli više sati, među kojima kojima je bio i Hajdari Samet, koji je zaštićenog svedoka A5 tukao palicom i pištoljem, nakon čega su svu trojicu pustili na slobodu;

- čime su izvršili krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. st.1. KZJ u vezi čl.22. KZJ, kao saizvršioci.

Stoga,

P R E D L A Ž E M

Da se pred tim sudom zakaže i održi glavni pretres na koji da se pozovu:

1. Tužilac za ratne zločine Republike Srbije;
2. okrivljeni: Memiši Aguš, Hajdari Faton, Hasani Ahmet, Hasani Nazif, Hajdari Samet, Hajdari Ferat, Sahiti Kamber, Sadiku Selimon i Fazliju Burim, koje sve privesti iz pritvora Okružnog zatvora u Beogradu;
3. svedok saradnik
4. oštećeni i svedoci

5. zaštićeni svedoci

Da se u dokaznom postupku pročita i izvrši uvid u: spisak smrtno stradalih lica na teritoriji Sekretarijata Gnjilane u periodu od juna do decembra 1999. godine, sa spiskom registrovanih bezbednosnih događaja sa smrtno stradalim licima na području SUP Gnjilane u periodu od juna do decembra 1999. godine i krivičnim prijavama protiv NN lica; spisak kidnapovanih lica nepoznate sudbine na teritoriji Sekretarijata Gnjilane u periodu jun-decembar 1999.godine zajedno sa spiskom bezbednosnih događaja kidnapovanih i nestalih lica sa nepoznatom sudbinom na području SUP Gnjilane u periodu jun-decembar 1999.godine i krivičnim prijavama protiv NN lica; spisak kidnapovanih – oslobođenih lica na teritoriji Sekretarijata Gnjilane u periodu od juna do decembra 1999.godine zajedno sa spiskom bezbednosnih događaja kidnapovanih – oslobođenih lica na području SUP Gnjilane u periodu jun-decembar 1999.godine; fotoalbum sačinjen od 38 fotografija; fotoalbum sa 113 fotografija lica kidnapovanih od strane OVK u Gnjilanu tokom 1999.godine koji su potom oslobođeni; fotoalbum sačinjen od 48 fotografija kidnapovanih lica od strane OVK u Gnjilanu tokom 1999.godine; fotoalbum sa 5 novopribavljenih fotografija kidnapovanih lica u Gnjilanu od strane OVK u toku 1999.godine; fotoalbum sa 3 fotografije sa pravoslavnog groblja u Gnjilanu; 14 fotoalbuma sa fotografijama koje su oduzete dana 26.12.2008.godine u Preševu prilikom pretresanja stanova i drugih prostorija Hasani Ahmeta i drugih; fotoalbum sa 65 fotografija, zapisnike o prepoznavanju svedoka;

- dopis Komisije za nestala lica Vlade Republike Srbije br. 021-01-24/2009-02 od 15.06.2009.godine zajedno sa izveštajem o pronalasku posmrtnih ostataka 8 NN lica u kontejneru u krugu bolnice u Gnjilanu i

- dopis u vezi izveštaja o masovnoj grobnici Centralne Istražne Kriminalističke Jedinice UNMIK Policije, br.22829, od 11.07.2000.godine

- specijalni izveštaj OEBS-a od 08.07.2000.godine

- dopis direktora političkog stuba specijalnog predstavnika Generalnog Sekretara misije OUN na AP KiM, upućen predsedniku komiteta za saradnju UNMIK-SRJ, ambasadoru Stanimiru Vukićeviću od 30.08.2000.godine

- osam omota forenzičke dokumentacije

Da sud prema svim okrivljenima koji se nalaze u pritvoru PRODUŽI PRITVOR koji je određen rešenjem istražnog sudije Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu Ki.V.br.15/08 od 29.12.2008.godine jer i dalje stoje razlozi zbog kojih je pritvor određen.

Da se okrivljenima Ajdari Fazliji, Aliji Redžepu, Šaćiri Šaćiriju, Musliji Šefketu, Aliji Sadiku, Aliji Idrizu, Nuhiju Šemsiji i Halimi Ramadanu sudi u odsustvu na osnovu čl.304. st.2. ZKP-a.

Predlog da se okrivljenima Ajdari Fazliji, Aliji Redžepu, Šaćiri Šaćiriju, Musliji Šefketu, Aliji Sadiku, Aliji Idrizu, Nuhiju Šemsiji i Halimi Ramadanu sudi u odsustvu je osnovan, jer se ovi okrivljeni nalaze u bekstvu i nisu dostupni državnim organima, a postoje naročito važni razlozi da se i njima sudi zajedno sa okrivljenima koji se već nalaze u pritvoru, jer je neophodno da se sprovede jedinstven dokazni postupak tokom koga treba da se saslušaju i svedok saradnik, te zaštićeni svedoci koja lica su pod posebnom zaštitom, a od izvršenja krivičnog dela proteklo je već 10 godina zbog čega postoji opasnost da pojedini dokazi u daljem toku krivičnog postupka budu nedostupni sudu ukoliko bi se okrivljenima koji se nalaze u bekstvu kasnije sudilo.

TUŽILAC ZA RATNE ZLOČINE
Vladimir Vukčević